

לעילוי נשמת
הר"ר משה יהודה
ב"ר שלמה ז"ל
מרמורשטיין
נלב"ע כ"ז אייר תשע"ח
ת.נ.צ.ב.ה.
הונצח ע"י המשפחה

לעילוי נשמת
מרת שושנה ע"ה
ב"ר משה יהודה ז"ל
זילברשטיין
נלב"ע כ"ט כסלו תשס"ד
ת.נ.צ.ב.ה.
הונצח ע"י המשפחה

פניני פרשת השבוע

נושא השבוע: הודאה לה'

בס"ד | גיליון מס' 316

פרשת בשלח

כיצד נמנע הפסד של רבע מיליון דולר?

אז ישיר! (ט"ו, א)

התשובה היא, כי אנו יודעים ומאמינים שאבינו האהוב, הקדוש ברוך הוא, הוא אבא טוב ומטיב, הוא רוצה להיטיב עימנו בכל עת. זה ברור לנו. ואם אבא טוב נותן סטירה, אם אבא טוב מכה, אם אבא טוב יוצר מצוקה - זה חייב להיות לטובתנו, כדי שניזכר שהוא קיים, כדי למסור לנו דרישת שלום שהוא כאן, כדי להעיר אותנו ולפקוח את עינינו!

ולכן אנו כה מודים. על זה שאבא שלנו לא שכח אותנו, הוא מזכיר לנו בכל דרך שהוא מנהל את העולם ומשגיח עלינו בעין פקוחה. אנו מודים על הכאב שאנו חווים, מתוך הבנה שהכאב הזה הוא תזכורת שיש אבא שבשמים שמנהל את העולם, והוא יודע שהמצוקה שאנו עוברים היא הכי טובה עבורנו. אנו מודים על זה שאבא שבשמים נותן לנו אשראי לעבור התמודדות נוספת, לצלוח אתגר מורכב נוסף, להמשיך להאמין בו ולהודות לו למרות הכל!

בפרשת השבוע, במעמד ההודאה האדיר בו שוררו בני ישראל את שירת הים, ישנו פסוק שנראה תלוש מהמעמד המרגש הזה. 'אמר אויב ארדוף אשיג אחלק שלל' - בני ישראל מזכירים את רשעותו של פרעה שגמר אומר לרדוף אחריהם ולהשיגם, והם עושים זאת תוך כדי ההודאה המשמחת. מה כל כך משמח בידיעה הזו? הרי כשבני ישראל גילו שפרעה רודף אחריהם - הם נלחצו ונחרדו עד מאוד, אז למה להזכיר את הרגע הקשה הזה בעת שירתם?!

התשובה היא בדיוק זו: כי לאחר הנס המופלא בקריאת ים סוף, הם גילו את האמת. שהמצוקה של אז היתה רגעית ונועדה לגלות את יד ה' ולהעניק להם נס מופלא. הם גילו שהלחץ והחרדה בהם היו נתונים נועדו כדי ליצור להם גאולה ניסית אדירה, לתת להם את ביזת הים. רק לאחר הנס הם גילו כי הצרה שנכתפה עליהם היתה לטובתם, וממילא ליבם גאה בהודאה!

המסר שלהם ברור לנו: רגעי הכאב הם קשים, המצוקה האופפת מחרידה ממש, משבשת את החיים. אבל מי יודע מתי ואיך, נגלה כי המצוקה הזו נועדה לטובתנו, יש לנו תועלת ממנה. בראש ובראשונה - לפקוח לנו את העיניים, להרגיש ולחוש כי אבא איתנו, בורא עולם עימנו. וכשנודה לו על הקושי ונשבחו על הימים הקשים שאנו עוברים - בכך נביע כי הבנו את הרמז ואנו מחוברים אל ה' בכל נימי ליבנו ונפשנו - ואז נגיע אל היעד מתוך שירה והודאה!

אחים יקרים, הימים לא קלים. ובכל זאת - זה הזמן להתחבר לאבא מתוך הודאה על הקושי, לחזק את הקשר אתו מתוך הוקרת האתגר. הבה נביע שבח יקר וגדולה לאבא שבשמים על כל החסד שהוא גומל עימנו, החסד הגלוי והרגעים הקשים כאחד. כך נגיע לתכלית של רגעי הקושי, כך ניגאל מהם לחיי אושר ושמחה, עליהם נוסיף ונודה מכל הלב!

אין יהודי בעולם שאינו חי את רגש ההודאה לבורא עולם, בכל רגע ורגע, בכל עת וזמן. ההודאה והשבח לה' יתברך על חסדו הטוב הם חלק מאיתנו, הם התווים של מנגינת שירת חיינו. ההודאה מלווה את היהודי משעת קומו בבוקרו של יום, עת הוא פוקח את עיניו במילים 'מודה אני', ועד הרגע בו יעצום עיניו לשנת לילה, כשהוא משבח ומפאר 'השם לי ולא אירא'.

אנו מודים לה' על כך הרבה טובות, ניסים ונפלאות שהוא גומל עימנו, הרשימה היא ארוכה ואיננו יכולים להכילה. בראש ובראשונה, אנו מודים על הזכות להיוולד ולהיות בנוי של ה', הרי בעולם יש כתשעה מיליארד בני אנוש שלא זכו בכך, ואילו אנחנו - כן! זה הכי לא מובן מאליו, זה מחייב הודאה עמוקה מכל הלב על הזכות הכבירה!

וזו רק דוגמא אחת. הרי בכל בוקר אנחנו פוקחים עיניים ורואים. וגם זה לא

מובן מאליו, שהרי מדי בוקר אנו מברכים מחדש 'פוקח עווריים', כלומר - יש חדשות טובות הבוקר, שהעיניים שלנו נפקחו, פוקח עווריים נתן לנו את חוש הראיה גם היום! וכן הלאה - היום שלנו מלא וגדוש בחסדים טובים ונעלים, מרגשים ומשמחים, ואין פלא כי ליבנו מלא שירה והודאה.

הבעיה, כביכול, מתחילה כשמשוהו מסתבך. למשל, כאשר שנה שלימה העולם בטלטלה, סערה אופפת מכל עבר, כולנו נסחפים במערבולת. אין נשמה יהודית שאינה נאנחת לנוכח אסון נורא בפטירת אדם יקר בטרם עת, אין לב מישראל שלא שותת דמעות לנוכח המחלקות העמוסות בבתי החולים, אין יהודי שלא כואב את המצב שנוצר, את מסגרות החינוך שהתערערו, את הפרנסה שספגה מכה קשה, את העולם השגרתי שהיה פעם, ובמחוי נגיף אחד - נגזז ואיננו...

וכשהמצב כה קשה ורווי חדשות כואבות, הלב נקרע בין הכאב והצער, לבין החובה שהיא זכות לברך על הרעה כשם שמברכים על הטובה. הרי ההוראה להודות על הקושי, לומר תודה על החלקים הלא נעימים בחיים, אינה דרגה ליחידי סגולה, גם לא מדרגה לצדיקי עליון. התורה לא ניתנה למלאכי השרת, היא ניתנה לנו!

כן, אנו אלה שמצווים להיות מסוגלים לברך על הרעה, להרים עיניים מוקירות לאבא שבשמים ולהודות על הנגיף והשלכותיו ההרסניות, על הווירוס המשתולל ועל כל מה שחולל, על החיים שהשתבשו לנו, על האסונות הקשים, על החולים המיוסרים, על השגרה החינוכית שהשתבשה ועל הפרנסה שהתערערה. כן, לצד התפילה מעמק הלב שבורא עולם יסיר מאיתנו כל נגע ומגיפה, ירפא את חולי ישראל וינחם את אבלי ציון וירושלים, עלינו גם להודות על כך. איך זה יתכן? כיצד הדבר אפשרי?!

פרנסה בהישג יד!

בכל תקופות השנה, ובפרט בימים אלה - כשהפרנסה משובשת קמעה - רבים כל כך פוטר ממשרותיהם או יושבים בבית בחוסר פרנסה, אנו מחפשים סגולות לפרנסה טובה, סגולות לעשירות. מסתבר, וכך קיבלנו מפי צדיקים, שבשבוע הזה - בפרשת בשלח בה נלמד על קריעת ים סוף וביזת הים, יש הזדמנות כזו, שימו לב:

בעת אכילת הדגים בסעודות שבת הבעל"ט, כדאי ללמוד את הגמרא במסכת פסחים דף ק"ח ע"ב, מראש העמוד בערך ועד הנקודתיים. הסוגיא שם עוסקת בנחל קישון ובשירת דג הנחל, זו גמרא של דברי אגדה קלים להבנה, שיש בהם סגולה מיוחדת, שהלומד אותם בעת אכילת הדגים בשבת פרשת בשלח - יזכה לפרנסה ועשירות.

יהודים יקרים, הבה ננצל את ההזדמנות הזו. חצי עמוד גמרא שיש בכוחו למלא את חשבון הבנק שלנו, לסגור את המינוס ולהעניק עשירות. הבה נלמד את הגמרא האמורה, ונזכה בס"ד לשפע גדול כל הימים!

הונצח לכבוד יומא דהילולא רבא

הרה"ק רבי יהושע בן הרה"ק רבי שלום זאקללה"ה מבעלזא
לזכות המנציח וב"ב, זכותו יגן עלינו על כל ישראל אמן

לעילוי נשמת

ר שלמה פרוץ ז"ל ב"ר מאיר הלוי גולדשמיט (אריאל)
ת.נ.צ.ב.ה.

'לחיים' כפול...

הסיפור הבא התרחש לפני כשנה, לקראת סוף החורף תש"פ. שמועות עקשניות החלו מתרוצצות בעולם, מספרות על נגיף סיני מסתורי המשבש מערכות ומשנה סדרי עולם, אולם איש לא העריך עד היכן יגיעו הדברים. בארצות הברית התנהלה עדיין שגרת היום יום כרגיל, ובמסגרתה - אנשי עסקים ערכו עסקאות שונות, כמקובל...

ר' שלמה א., הוא איש עסקים מוכר, תומך תורה ולומדיה. הוא ואחיו עוסקים בנכסי נדל"ן מניבים, רוכשים, משביחים, משכירים, ובסייעתא דשמיא רואים ברכה בעסקיהם. ר' שלמה נחשב לממולח מביניהם, ולכן הוא המופקד על המשא ומתן לרכישת בניינים נוספים לעסק המשפחתי, וגם באותם ימים עסק בכך.

המו"מ הנוכחי, נחשב לריווחי מתמיד. מדובר בעסקת ענק לרכישת קומפלקס בניינים, ובו כ-500 דירות העומדות להשכרה, כשהרווח גבוה מהרגיל. ר' שלמה בחן ובדק, ניהל משא ומתן חכם ורציני, וגם וידא כי הוא ואחיו זכאים למימון בנקאי לצורך מימון העסקה. לאחר שכל הפרטים נראו לו מושלמים, קיבל מאחיו-שותפיו את ברכת הדרך, ואז פנה למתווך וביקש להתמודד במכרז, כשהוא מציע סכום נאה וגם דמי קדימה בסך רבע מיליון דולר - תשלום במזומן עם חתימת העסקה.

סוחריו נדל"ן אחרים התחרו גם הם על ההצעה, ר' שלמה בחן גם את ההצעות המתחרות, התייעץ עם אחיו, ואף העלה את הסכום שהוא מציע - כמקובל. כל העת הוא ואחיו שומרים על קשר עם המתווך לוודא שהעסקה אינה 'בורחת', ובמידת הצורך משפרים את המחיר שהם מציעים, כשהם ממתנים בדריכות לבשורה לפיה הם הזוכים המאושרים...

חלף שבוע וגם שבועיים, ובאחד הימים התקשר המתווך, ובקולו ניכר כי איננו איש בשורה. 'מישהו אחר זכה בהצעה. הבניינים נמכרו לקבוצת משקיעים!' - אמר בקצרה. ר' שלמה התקומם בלבו: הרי ביקש מהמתווך לעקוב כל העת, כדי שיוכל להעלות את ההצעה במידת הצורך. הרי שילם לו כדי שיוודא שהעסקה אינה חומקת. כיצד יתכן שלפתע פתאום הלה מבשר שהעסקה איננה, בטלה וחמקה לה?!

לרגע חש אכזבה ואף ביקש לרטון, וברגע הבא נזכר ש'חייב אדם לברך על הרעה כשם שמברך על הטובה'. לעולם יהודי אינו יודע מה טוב עבורו. נכון, הוא ואחיו חשבו שהעסקה הזו טובה ורווחית עבורם, אבל בורא עולם החליט אחרת. לפיכך הוא מודה לו על כך בכל לב, בלי להבין למה!

הוא התקשר לאחיו בזה אחר זה, וביקש מכל אחד מהם לשתות כוסית יין ולברך 'לחיים', להודות לה' על... שלא זכו בעסקה. האחים שמעו אותו ולא הבינו, הרי כמה יחילו וקיוו לזכות בעסקה כה כדאית ורווחית, ואילו ר' שלמה בשלו, אומר להם באושר: 'אני מודה להשם הטוב שמנע מאיתנו את העסקה הזו. היא כנראה לא טובה עבורנו, היא רק נראתה כזו. תודה אבא שבשמים שהצלת אותנו מהעסקה!'

האחים, שאין לכחד שהתאכזבו, אט אט נדבקו בפרץ הודאת אחיהם. נכון, הם ציפו לעסקה טובה שרווחיה הגונים, אבל היא לא קרתה, וכנראה יש לכך סיבה טובה... אז בין אם מבינים ובין אם לאו - מודים לה' על כל הטוב, ומקווים לטוב...

חלפו כמה שבועות בודדים, והעולם כולו סגר את שערי מאימת הנגיף המכה בעוצמה. עסקי הנדל"ן ספגו מכת מחץ, ובעקבות כך - הבנקים הקשיחו את התנאים לקבלת משכנתא למימון רכש נדל"ן מניב. מי שרכש נכסים קודם לכן ושילם דמי קדימה בסכום הגון, נותרו בפניו שתי ברירות, אחת קשה מרעותה: להפסיד את דמי הקדימה ששילם, או להמשיך בעסקה ולחפש מקורות מימון עצמאיים, שכן הבנקים לא מוכנים להלוות ולו דולר בודד...

ומשפחת א. - ? הם התכנסו יחדיו בזהירות הנדרשת, וערכו מסיבת 'לחיים' נרגשת, כשעתה מבינים הם עד כמה אי ביצוע העסקה היה לטובתם, הציל אותם מנזק של רבע מיליון דולר. 'הרי לא היה לנו מהיכן להמשיך לממן את העסקה בלי מימון מהבנק, הם סחו זה לזה בהשתאות, 'היינו מפסידיים את דמי הקדימה, רבע מיליון דולר היו יורדים לטמיון!!!'

עכשיו מבינים אנו כי בורא עולם הציל אותנו, שמר עלינו מנזק. העובדה שבחרנו להודות על מה שקרה ולא לנסות להיאבק על זכותנו לזכות בעסקה - הצילה אותנו מהפסד כספי עצום. ההודאה להשם על מה שהסתבר בחיים הצילה אותנו! - הם סיכמו, ואת סיפורם האישי שלחו למערכת הקובץ 'ווי העמודים', שציטט את הסיפור מפיהם כדי ללמדנו:

לעולם, לעולם לא נוכל לדעת, מה משמעות העובר עלינו. אנו יודעים ומאמינים שהכל זה טוב, וכל הנדרש מאיתנו הוא רק להודות לה', להביע

בפינו תודה לה' על כל חסדו הטוב עימנו. נכון, לא תמיד זה קל, לא את הכל אנחנו מבינים, לפעמים הכאב גדול והאכזבה צורבת, לפעמים הכל מסתבך או חווים חוויות לא נעימות, ועדיין - - -

יהודי מודה על הכל. כאשר קל, וגם כאשר קשה. כשנעים, וגם כשפחות. ההודאה לה' היא ביטוי של חיבור וקשר רגשי עמוק, קשר שאומר 'אבא שבשמים, אני יודע שאני בידיים הטובות ביותר, ולכן דווקא כשקשה לי אני מודה לך שבעתים!', וככל שנעמיק את רגש ההודאה הזה ונפתח אותו בליבו - כך ייקל עלינו בזמנים קשים, וגם נצא מהם לאור גדול במהרה!

שדכן מפתיע - - -

את הסיפור הבא קיבלנו מגיבור המעשה, כיום אברך צעיר ממרכז הארץ, ובמועד הסיפור - בחור בפרק 'האיש מקדש', ומעשה שהיה כך היה:

לפני מספר שנים, בא אותו בחור בברית האירוסין עם כלה תושבת דרום הארץ, ולפיכך נקבע כי יתגוררו באחת מערי הדרום, ומיודענו הבחור אף נסע לעיר בה הם עתידים להתגורר כדי לחפש לעצמו 'כולל' - בו יוכל ללמוד לאחר נישואיו בשעה טובה ומוצלחת. ההכנות לחתונה התקדמו והלכו, תאריך נקבע, מתנות נשלחו, הכל היה נראה ורוד ונעים. ואז - - -

שבועות ספורים לפני החתונה, התקשר המחונן - אבי הכלה, ובישר בקול קפוא שאינו משתמע לשתי פנים, על ביטול השידוך כאן ועכשיו. הוא לא התנצל, לא הסביר, לא שאל ולא השיב. פשוט הודיע הודעה קצרה ולקונית על ביטול השידוך, סיים את השיחה, והותיר את חתנו לשעבר נבוך ונסער, שבור ומרוסק.

הבחור ניסה לעכל את הבשורה, אך התקשה בכך מאוד. אבי הכלה אפילו לא שוחח עם הוריו, רק נעץ בו את החרב והלך לדרכו, משאיר אותו ממרר בבכי מר ונסער לנוכח ההתפתחויות. הוא התקשה להודיע לבני משפחתו, לא הצליח להביע את המילים שנחנקו בפי...

ואז, נפל לידי אחד מגליונות 'פניני פרשת השבוע', שעסק במעלת ההודאה גם - ואולי בעיקר - כשקשה. לא נחשוף באיזה גיליון מדובר כדי לא לגלות את המועד בו אירע סיפורנו, אבל היה זה גיליון בו הובא סיפור מטלטל על מי שהודה לה' בעת צרתו, וזכה להיושע בדרך פלאית. הבחור קרא את העלון שוב ושוב, חשב והרהר אם הוא מסוגל, ולבסוף - הצליח לשורר 'מזמור לתודה' מעומק הלב, הודה לאבא שבשמים על הצער הנורא שפקד אותו בביטול השידוך!

כן, נכון, הוא שבור ומאוכזב. הצער גדול, את הבושה אי אפשר לתאר. ובכל זאת - יש כן ד"ש מאבא שבשמים שהוא אתי, שהוא מכוון את דרכי, שהוא מכוון את צעדיי. אז למרות הכל ובגלל כל זה - אני מסוגל להודות לו מעומק לבי, לפארו ולשבחו על ביטול השידוך, ממש כך!

התפיסה הזו נסכה בו כוחות מחודשים, העניקה לו עידוד ותמיכה נפשית ברגעים הקשים הללו, וגם בימים שאחריהם. והוא נזקק לתמיכה הזו, שכן ימים ספורים אחר כך הוצע לו שידוך אחר, גם הוא מדרום הארץ. אם היה שבור ומיואש לא היה מסוגל לשמוע, אבל מתוך תחושות ההודאה שבו - השידוך הלך והתקדם, וכעבור שבועיים - נסגר בשעה טובה ומוצלחת!

ואז התברר הנס הכפול: ראשית, שהנסיעה לדרום הארץ בחיפוש אחר 'כולל' לא היתה לריק. השדכן שהציע את השידוך שנסגר במזל טוב - פגש את החתן בבית המדרש בו ביקש לקבוע את מקום לימודו. לו לא היה מגיע לשם - ספק אם השידוך היה יכול לצאת אל הפועל!

ושנית, התברר שאבי הכלה החליט לעזוב את השידוך, כשהבין שבעיה מורכבת ממנה סובלת הכלה, תלווה אותה לאורך ימים ושנים, והתקשה לגלות לחתנו המיועד על כך, ולפיכך נהג כפי שנהג. אולם בכל מקרה, החתן דגן הוצרך לעבור באותה עיר, כי באמצעותה נמצא השידוך המיוחל שלו!

עתה הסתבר, כי ביטול השידוך היה נס גלוי, והוא שהוביל לשידוך האמיתי! השידוך הטוב לא היה מוצע בלי המעבר דרך העיר הדרומית, שהיה תוצאה של השידוך שהתבטל. רק הודות לשידוך הדרומי המתבטל - מצא החתן את 'ענבי הגפן בענבי הגפן' שלו, וכמה טוב שהודה לאבא שבשמים - שהציל אתו מהשידוך הלא נכון והובילו לשידוך הנכון!

אחים יקרים, את הסיפור הזה שמענו מהחתן בעצמו. הוא המעיד על כל פרטיו ודקדוקיו, הוא שקורא גם לנו ללמוד ממנו: נכון, לפעמים אדם עומד בפני רגעים קשים ומצערים, כואבים ומייסרים. כמה כדאי למנף רגעים כאלה להודאה, להודות לה' על חסדו, לראות בצער מבט מכוון של אבא אוהב שבשמים, להפוך את הכאב לרגע של קשר.

ולו נשכיל ונזכה לעשות זאת, להודות מכל הלב על כל רגע ורגע, קשה כקל, כואב כנעים, עצוב כשמח - אז נזכה שבורא עולם יעניק לנו עוד שפע סיבות להודות לו על חסד גלוי ונראה לעין, חסד שכל כולו טובה וברכה!

משיעוריו של מגיד השיעור הרה"ג אשר קובלסקי שליט"א

לשמיעת השיעורים בדף היומי ובנושאים נוספים חייגו: 073-2951342 | לקבלת העלון במייל: 6778160@gmail.com | לתרומות והנצחות (גם בכ. אשראי) למען הפצת העלון חייגו: 055-677-8160 | ניתן לתרום גם בעמדות נדרים פלוס